

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: **מדינת ישראל**
ע"י עו"ד אורן חיים

הנאשימה

נגד

חיים סירוטקין
ע"י עו"ד שמשון וייס ועו"ד לירז מאיר

הנאשם

הכרעת דין

1. בכתב האישום מואשם הנאשם בביצוע עבירה של מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ועבירה של נהיגת רכב בקלות ראש שגרמה לחבלה לפי סעיפים 62(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. עם זאת, בעקבות הערות הסניגורים בעניין כפל האישומים, והפנייה לאמור בפסקה 4 בע"פ 5691/09 **מוחמד גבארין נ' מדינת ישראל** (11.10.2009), הודיע התובע בסוף המשפט כי הוא מסתפק בכך שהנאשם יורשע בעבירה מחוק העונשין שמיוחסת לו.
2. עובדות המקרה מתוארות בכתב האישום כך (בהשמטות קלות שעיקרן השמטת שמות מטעמי שמירה על הפרטיות):

"בתאריך 6.4.2024, בשעות הערב, התקיימה עצרת מחאה בצומת הרחובות קפלן ומנחם בגין בתל אביב. בסמוך לשעה 21:55 החלו המפגינים לנוע על הכביש לכיוון צומת הרחובות מנחם בגין ושאול המלך בתל אביב... אותה העת, נהג הנאשם ברכב... כשעמו רעייתו... ושניים נוספים. בתאריך האמור, בשעה 21:55 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב על דרך מנחם בגין ממחלף ארלוזורוב לכיוון רחוב שאול המלך בתל אביב ועצר בתוך הצומת לנוכח הימצאותם של מפגינים, אשר חסמו את נתיבי הנסיעה. כתוצאה מהחסימה התפתח עימות מילולי בין הנאשם, אשתו והמפגינים במהלכו גידפו הנאשם ואשתו את המפגינים... אותה העת נכח במקום השוטר טל... אשר הבחין בעימות ומנע מהנאשם להשלים יציאתו מהרכב לשם עימות עם המפגינים. השוטר הורה לנאשם לנסוע אחריו בנסיעה איטית, במטרה לחלצו באופן בטוח מהצומת, כשכל אותה העת ממשיכים הנאשם ואשתו לגדף את המפגינים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

הנאשם נסע בהכוונת השוטר בנסיעה איטית, כשלתע האיץ הנאשם ברכב, באופן רשלני, נמהר וחסר זהירות, שאינו מתאים לתנאי הדרך ולנוכחות המפגינים על הכביש, תוך שהוא סוטה ברכב ימינה ושמאלה. הנאשם המשיך בנסיעתו המהירה לכיוון רחוב שאול המלך בתל אביב עד שעצר בפינת רחוב הנרייטה סולד בתל אביב. כתוצאה מנהיגתו הפרועה, פגע הנאשם באמצעות הרכב במפגינים וגרם להם חבלות כפי שיפורטו להלן:

- א. נורית... לה נגרמו שברים בצלעות 3-6 בצדו השמאלי של בית החזה, חתך עם דימום קל במצח ושפשופים ברגליים. כתוצאה מכך אושפזה נורית... במשך יומיים בבית חולים איכילוב.
- ב. אמיר... לו נגרם שפשוף בברך השמאלית והמטומה בכף יד ימין.
- ג. אורית... לה נגרמה חבלה במפשעה וכאב באזור הכתף השמאלית והצלע השמאלית.
- ד. הדס... לה נגרמו כאבים בצידו השמאלי של האגן וחבלות ברגל ימין, מכה בראש ובגב.
- ה. ד' לה נגרמו כאבים באגן בצידו השמאלי, בגב התחתון, בצוואר וכאבי ראש. כמו כן, כתוצאה מפגיעתו של הנאשם חוותה הפרעות בשינה וסיוטים".

3. במענה לאישום, שהוגש בשמו בפתח המשפט, הודה הנאשם שאמנם נהג במכונית שבה היו גם אשתו וזוג חברים, ושעצר בצומת כיוון שנחסם על ידי מפגינים. הנאשם הכחיש שהעימות עם המפגינים התפתח כתוצאה מחסימת הצומת, וטען שהוא יצא מן הרכב וקילל מפגינה שעמדה בסמוך לו ואיחלה לו שבנו ימות בעזה. זאת, בעת שהשוטר מחזיק בו ומכניסו בכוח למכונית. הנאשם הודה שהשוטר הורה לו לנסוע אחריו בנסיעה איטית במטרה לחלצו באופן בטוח מן הצומת, ושבאותו זמן הוא ואשתו המשיכו לגדף את המפגינים, אך הוסיף שבאותו זמן אשתו נופפה בתמונת בנם לבוש המדים וציינה שהוא בעזה. הנאשם הודה גם בסעיף 4(א) לכתב האישום שבו נאמר שנסע בהכוונת השוטר בנסיעה איטית ולפתע האיץ ברכב באופן רשלני, נמהר וחסר זהירות, שאינו מתאים לתנאי הדרך ולנוכחות המפגינים על הכביש, תוך שהרכב סוטה ימינה ושמאלה. הנאשם הודה גם כי המשיך בנסיעתו המהירה לכיוון רחוב שאול המלך עד שעצר בפינת רחוב זה ורחוב הנרייטה סאלד. הנאשם הודה שפגע במפגינים, אך הכחיש "מחוסר ידיעה" את הפגיעות שנגרמו להם לפי כתב האישום. כמו כן הכחיש הנאשם את הטענה שנהיגתו הייתה פרועה. הנאשם הודה שעבר את העבירה שיוחסה לו לפי פקודת התעבורה, אך הכחיש שעבר את העבירה מחוק העונשין שיוחסה לו. על אף האמור לעיל (לרבות ההודאה באמור בפסקה 4(א) לכתב האישום) הכחיש הנאשם את האמור בסעיף 6 לכתב האישום שלפיו הוא נהג ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או שיש בה כדי לגרום לחבלות וגרם בפועל לחבלות למספר מפגינים (פסקה זו לא הובאה לעיל, כיוון שהיא מובאת בסתב האישום כסיכום וכמסקנה מן העובדות).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

4. לנוכח המענה של הנאשם לכתב האישום, בפתח שלב ההוכחות הלין התובע על כך שאינו מבין על מה מתנהל המשפט¹. לכך השיבה הסניגורית: "אני אסכים עם חברי. אנחנו אכן, לצערי הרב מאד, מבזבזים את זמנו היקר של בית המשפט... מכיוון שגדר המחלוקת הוא כל כך מצומצם". אחר כך הסבירה כי "מנהלים את התיק הזה על רוח הדברים... רוח הדברים מצמצם את כוונת הזדון של הנאשם, וההוספות, הכאילו קוסמטיות האלה במענה, הן בעצם אלה שיוצרות את, אני אגיד, אווירה לכך שהדבר נעשה באופן רשלני באמת. כי חברי אמנם הגישו על סעיף רשלנות, אבל הם מנהלים את התיק בזדון. והדבר היחיד של ההגנה שיכולה להוכיח את, את העניין הזה שהמסגרת לכל האירוע הזה הוא רשלני, ויש בו, מה שנקרא, אני אקח שימוש מהמשפט האזרחי, אשם תורם כלשהו, מבלי לזלזל בנפגעים, צר לי עליהם, אבל איזשהו אירוע שהוא מצער מאוד אבל הוא בגדר הרשלנות. וכל מה שנותר להגנה, כי אירוע מצולם, כן? אין לי מה לחלוק שהוא לא היה שם, שהוא לא נהג ברכב, שהוא לא האיץ. מצולם, מה, אני אעמוד מול בית משפט ואבזה את עצמי ואגיד, זה לא קרה? אבל הנסיבות הם אלו, שכנראה, ישנו את התיק. האם בית משפט אומר לי, ועל זה את מנהלת הוכחות? לצערי, שוב, כמו שהסניגור אמר, כן". אחר כך הוסיפה כי האשמת הנאשם בשני סעיפי חוק בגין אותו מעשה היא חריגה במשפט הפלילי, ובמקרה זה היה ראוי להאשימו בעבירת תעבורה בלבד כפי שנעשה לדבריה בעשרות מקרים שבהם נהגים התבלבלו בין דושת התאוצה לדושת הבלם ברכב. הסניגור הוסיף כי הנאשם אמנם האיץ את הרכב, אך לא כדי לפגוע במפגינים.

5. במהלך המשפט שָׁבָה ההגנה והבהירה שאינה טוענת שדושת התאוצה של מכוניתו של הנאשם אמנם נתקעה כפי שטען בתחילה, אלא שבשל "הלחץ, הצעקות, מאשתו מאחורה צועקת" הנאשם התבלבל ופירש כך את הסיטואציה².

עדויות הנפגעים

6. הסניגורים עמדו באופן חריג על זימונם לעדות בבית המשפט של ארבעה מתוך חמשת נפגעי הדריסה. בסיום המשפט הודה הסניגור שהייתה זאת טעות מצדם לעשות כן.

7. העדה נורית, בת 61, סיפרה בעדותה שבערב הרלוונטי השתתפה בהפגנת משפחות החטופים מתחת לגשר בגין, כעבור כחצי שעה עד שעה הנחו המארגנים את המפגינים לצעוד לכיוון בית ההסתדרות. היא צעדה עם הקהל על המדרכה ובצומת של דרך בגין עם רחוב שאול המלך החליטה לחצות את הכביש במעבר חציה או סמוך אליו. כשירדה לכביש בחשש שמא הצומת אינו סגור, הבחינה ברכב העומד מן הצד השני של הצומת, ושלידו עומד שוטר שמדבר "איתו" (עם הנהג). כעבור פחות משנייה ראתה את הרכב מתפרץ לכביש, ושמע

¹ ישיבת בית המשפט ב-6.7.2025.

² עמ' 56 לפרוטוקול הדיון מ-20.7.2025, ש' 2-7.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

אישה צועקת: "מישהי נפגעה", "מישהי נפגעה". היא זוכרת במעומעם שקיבלה מכה ואחר כך התעוררה על הכביש, מעורפלת ובהכרה חלקית, שכובה על צדה ולא מצליחה לנשום. היא פונתה לבית החולים איכילוב כשהכרתה חלקית ומעורפלת, ואושפזה בבית החולים במשך יומיים. בדיקות העלו כי כתוצאה מפגיעת מכוניתו של הנאשם נשברו לה ארבע צלעות, אחת מידיה ואחת מרגליה נפגעו והיו פצועות וכחולות, ולמשך תקופה האגודל שלה לא תפקד. העדה סיפרה כי קיבלה מכה חזקה בראש והיה לה פצע גדול ולאורך חודשיים היו לה "נוזלים בפנים". היא הייתה בבית חודשיים מבלי לזוז עד שהחלה להזיז את ידה, ונשארה בבית לעוד מספר חודשים. לדבריה, גם בחלוף שנה וחצי היא סובלת מכאבים כשהיא מבצעת פעולות מסוימות ותנועות ידה מוגבלות. תיעוד רפואי התומך בעדות התקבל וסומן ת/38.

8. בחקירה הנגדית אמרה העדה כי כשהגיעה לצומת הרלוונטי הוא כבר היה סגור על ידי המשטרה, ולא מדובר בחסימה לשם חסימה על ידי המפגינים שחצו את הכביש. העדה הדגישה שמכוניתו של הנאשם התפרצה לצומת בתאוצה גדולה. העדה סיפרה כי סביבה היו אנשים רבים.

9. העד אמיר, בן 40, סיפר בעדותו כי לאחר ההפגנה בדרך בגין הלך עם מאות מפגינים לכיוון צפון. במרחק של כ-20 מטרים ראה מכונית שנוסעיה צועקים על המפגינים סביבם. לפתע נסעה המכונית לכיוון רחוב שאול המלך, אך סטתה שמאלה לכיוונו של העד ופגעה במספר מפגינים ובו עצמו. לדבריו, הוא ניסה להתחמק מן הפגיעה, אך בשל נכותו התקשה בכך, ונפגע על ידי צדה השמאלי הקדמי של המכונית באזור האגן. הוא נפל על הארץ ופונה באמבולנס לבית החולים. לדבריו, נחבל בברך ובאחת מידי. תקופת החלמתו ארכה שלושה-ארבעה שבועות שבהם סבל מכאבים באגן. ממסמך רפואי בעניינו (ת/33) עולה כי התלונן על חבלה ביד וברגל ובבדיקתו בבית החולים נראתה המטומה (שטף דם) בכף יד ימין שלו, ושפשוף בברך שמאל, והומלצו לו 3 ימי מחלה.

10. בחקירה הנגדית אמר אמיר שהוא הלך יחד עם מאות מפגינים, וכיוון שבשעת הצעדה היה במקום שוטר, הניח שהצעדה חוקית, אך הוא אינו יודע אם אמנם היה אישור לחסום את הכביש. גם בחקירה הנגדית סיפר העד שהמכונית פגעה בו אחרי שסטתה ממסלולה המקורי.

11. העדה ד' ³, בת 39, סיפרה שלאחר מספר דקות שבהן נכחה בעצרת החלו המשתתפים לנוע בדרך בגין לכיוון צפון. כיוון שהיה אישור לצעדה, כל הדרך הייתה סגורה, ובמקום הסתובבו שוטרים, שחלק מן הזמן הלכו לידה וחלק מן הזמן מנעו מעבר של הצועדים ברחובות מסוימים. היא הגיעה לצומת שהיה חסום (ככל הנראה הכוונה שנחסם על ידי המשטרה – א"ה), והמפגינים חצו אותו באמצעו. מִצְדוֹ השני של הצומת ראתה התרחשות

³ אינני מציין את שמה של העדה מטעמים של צנעת הפרט בשל ההתייחסות למצבה הנפשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

סביב מכונית שסביבה היו מפגינים, שחלקם הלכו וחלקם התעמתו מילולית עם נוסעי הרכב. במקום עמד גם שוטר. לפתע שמעה "גז חזק" ואת הרכב מתפרץ קדימה, ואנשים נמלטו לצדדים כדי לא להיפגע. היא ראתה אישה שעמדה מעט לפני נפגעת חזיתית מן הרכב - "נמרחת לו על השמשה והוא ממשיך להאיץ והיא על השמשה". היא הסיטה את מבטה כדי לא לראות את המראה הקשה, וכשסובבה אותו חזרה פגע בה הרכב עם צדו השמאלי באזור הגלגל ומראת הצד. היא הועפה למרחק של מטר הצדה ונחבלה חבלה יבשה באגן. היא מיהרה לקום ממקומה, וראתה שליטה שוכבת אישה שנחבלה ודיממה מראשה, שהיא עצמה חשבה שקיפחה את חייה. מראה טראומטי זה גרם לה לדבריה לפוסט טראומה. היא עצמה לקתה בהתקף חרדה ופונתה לבית החולים. להערכתה, הרכב שפגע בה החל בנסיעה בעת שהיה מרוחק ממנה כ-20-15 מטר. לדבריה, בשל המכה החזקה באגן, גופה נכנס לסטרס והיא הייתה בבית שבועיים בשל שרירים "תפוסים". החל מאותו לילה הופיעו אצלה הפרעות שינה ותופעות שונות של פוסט טראומה ובהן דיכאון, ופחד מהשתתפות בהפגנות. במסמך רפואי בעניינה (ת/35) צוין שהתלוננה על כך שנחבלה באגן, שבו אובחנה רגישות. הומלץ לה על חופשת מחלה של 3 ימים. בבדיקה נוספת שנערכה לה אחרי מספר ימים (ת/36) התלוננה על כאבים בגב התחתון, בצוואר, בזרועות באגן ובראש ועל "השפעה נפשית לאור התחושה שנדרסה בזדון: חווה הפרעות שינה, קושי להירדם, יקיצות מרובות, סיוטים" והחמרה במצב נפשי שהיה קיים עוד קודם לכן. בין האבחנות שנקבעו לה בעקבות בדיקה זו: Acute Stress Disorder והפרעות בשינה.

12. הסניגור פתח את חקירתה הנגדית של ד' בבירור השאלה מדוע הלכה על הכביש, והעדה הבהירה שחשבה שמדובר בצעדה שניתן לה אישור, וציינה שוב שסביבה הלכו שוטרים. העדה ציינה שהרכב לא היה מכוון במקור לכיוונה, ומכאן שסטה לכיוונה לפני שפגע בה. הן בנתיב שבו נסע במקור והן בנתיב נסיעתו לאחר שסטה עמדו לדבריה אנשים. לדבריה, למיטב זיכרונה באזור עומדה היו יותר אנשים, אך היא לא הייתה בטוחה בכך. העדה סיפרה כי היא סובלת מפוסט טראומה מאז 7.10.2023, אך מאז המקרה נושא סתב האישום התפתחה אצלה הפרעת שינה חמורה.

13. העדה אורית סיפרה שבערב הרלוונטי השתתפה במחאה למען החזרת החטופים. בסיום המחאה בדרך בגין יצאה יחד עם מאות או אלפים בצעדה לכיוון צפון. כשהגיעה לצומת, דהרה לכיוונה מכונית שפגעה בה עם הפגוש. היא הועפה לאוויר, עשתה מעין סלטה, ונפלה על צדה. במרחק מספר מטרים ממנה שכבה אישה מבוגרת שדממה מראשה, ולידה שכבה אישה נוספת. היא פונתה לבדיקות בבית החולים ובלילה חזרה לביתה, כיוון שיצאה מן האירוע "עם חבלות בלבד ומכות יבשות" (צילום של חבלה בירך התקבל וסומן ת/40). לעומת זאת, "התחושות הפנימיות בהחלט נשאר. חשש. חשש בהפגנות. תמיד נזהרת. ובהחלט טראומה נפשית שנגרמה לי כשהבנתי שהפוגע הוא אדם יהודי, שאין לי אפילו איך לתאר את התחושה הזאת. מאד מצער לאן שהגענו". גם בעניינה של עדה זו הוגש מסמך רפואי מבית החולים איכילוב, שבו מצוין בין היתר כי התלוננה על כאב באחת הצלעות ורגישות בכתף ("רגישות מינימלית באזור GT שמאל") (ת/37).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

14. בחקירתה הנגדית סיפרה העדה שהצעדה שלאחר ההפגנה, יצאה בערב הרלוונטי כמו תמיד בליווי אופנועים של המשטרה, שהם גם שעצרו את הנאשם לאחר שפגע במפגינים. גם בחקירה הנגדית תיארה את הרכב נוסע עם חזיתו לכיוונה. את הפגיעה בה תיארה במילים: "ראיתי רכב מגיע בדהרה חזקה מאד, ממש מנסה להרוג אותי, זה מה שראיתי מול העיניים... רכב דורס אותי".

15. עדותה של מפגינה נוספת בשם הדס הוגשה בהסכמה (ת/41). בעדותה סיפרה שהשתתפה בצעדה למען החזרת החטופים, ובצומת דרך נמיר ודרך בגין ראתה רכב שנוסע לכיוונה במהירות. היא ניסתה להתחמק מפגיעתו, אך כיוון שהרכב סטה לכיוונה היא נפגעה בחלק התחתון של הגב או בישבן, הועפה ונפלה על הכביש כשהיא נחבטת בגבה ובראשה עם מכות יבשות באחת הרגליים. לדבריה, בעקבות הפגיעה דיממה בפנים. העדה ציינה שהאזור שבו עמדה היה די דליל באנשים (ש' 21 לעדותה). העדה, שנחקרה מספר ימים אחרי המקרה, סיפרה שהיא עדיין סובלת מכאבים ולא מצליחה להפסיק לחשוב על האירוע. יש לציין שבשל העובדה שהרכב שפגע בה סטה לכיוונה, נראה היה לעדה שהנהג פגע בה בכוונה (פסקה 1 לעדותה). במסמך רפואי בעניינה של העדה, שהוגש אף הוא בהסכמה (ת/32), מצוין שהיא פונתה למיון מהפגנה אחרי שנדרסה, ולדבריה הוא פגע בה מאחור והיא נפלה ונחבלה בראש, וחשה בחילה, וכאבים ב"גב האמצעי" ובשפה. בבדיקתה בבית החולים נראה שפשוף בשוק ימין שלה, ולצרציה (פצע שישוף) שטחית באורך שני מילימטר ברירת הלביאלית העליונה (הרקמה הוורודה הרכה המצפה את החלק הפנימי של השפתיים). הומלצו לה 14 ימי מחלה.

16. עדויות אזרחים נוספים

17. העד איתי, יוצר סרטי תעודה וצלם וידאו, סיפר בעדותו בבית המשפט כי במועד הרלוונטי נכח בהפגנה בדרך בגין, ואחר כך פנה עם המפגינים שהלכו על הכביש צפונה עלמנת לתעדם. לדבריו, הגיע לצומת הרלוונטי עם המפגינים הראשונים שהגיעו אליו. לדבריו, התפתח דין ודברים בין המפגינים לנוסעי רכב שהגיע לצומת, וחיכוך זה משך את תשומת לבו. הוא זוכר שהנהג יצא מן הרכב כדי לדבר עם אדם שאמר דבר מה או כדי להשיב לו, אך הוא אינו זוכר מה נאמר. שוטר שהגיע למקום ירד מן האופנוע, והחזיר את נהג המכונית לתוכה. הנהג חזר למכונית, חגר חגורה, נראה היה שהחלונות נסגרים והרכב עומד לעזוב את המקום, והשוטר ניסה לעזור לרכב לצאת מן המקום בין המפגינים. בשלב זה נפתח החלון האחורי של המכונית, והאישה שישבה מאחור הגיבה בגידוף לדברי אחד המפגינים, תוך שהיא מזכירה שבנה בעזה או היה בעזה. ואז, לפתע, החלה המכונית להתרחק מן המקום בנסיעה בתוך ההמון, וכתוצאה מכך נפגעו מספר אנשים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

18. גם עד זה נשאל על ידי הסניגור אודות חוקיות חסימת הכביש על ידי המפגינים, והשיב שאינו יודע דבר בעניין זה (למען הסר ספק אציין שלא מדובר בחסימת הכביש כצעד מחאה, אלא בכך שהכביש נחסם בשל חציית המפגינים אותו – א"ה). העד הבהיר שמכוניתו של הנאשם נעצרה במקום כיוון שהוקפה במפגינים. העד חלק על תיאורו של הסניגור את התנהגות הנאשם, וחזר על כך שראה שהנאשם התעצבן או כעס וביקש לצאת מן המכונית, וחזר אליה בהוראת השוטר שהרגיע אותו. בתשובה לשאלת הסניגור, אמר העד שהוא לא שמע את אשתו של הנאשם אומרת בעקבות דברי אחת המפגינות: "היא אמרה שהבן שלי ימות בעזה".

19. העד אור השתתף בצעדה של משפחות החטופים בערב הרלוונטי, ועדותו במשטרה הוגשה בהסכמה (ת/47). העד סיפר שהרכב הרלוונטי התקדם לכיוונו, והוא סימן לו לעצור בהנחת היד על מכסה המנוע, כיוון שפגוש המכונית כבר נגע ברגליו. בגלל הרעש לא שמע את דברי הנהג, אך תנועותיו לימדו שלא מדובר היה בדברים חיוביים, והנהג גם סימן לו "לעוף" מן המקום. בשל ריבוי הצועדים הוא סימן לנהג להמתין. הנהג יצא מן הרכב, קילל אותו ואמר לו "לעוף" מן המקום, אך הוחזר לרכב על ידי אחרים. העד ציין שמאחורי הנהג ישבו שתי נשים עם כוסות גבוהות עם קשית, וקיללו את המפגינים תוך שימוש בתואר "שמאלנים".

20. גם עדותו של העד דרור במשטרה הוגשה בהסכמה (ת/42). העד סיפר שהבחין ברכב שמצטרף בצומת בשל חסימת הדרך על ידי המפגינים, ובכך שהתנהל דין ודברים בין צועדים לבין הנהג ואישה שישבה מאחוריו, כאשר האישה שישבה מאחור פתחה וסגרה את החלון לסירוגין. הנהג פתח את הדלת ויצא עם חצי גוף, אך שוטר שהיה במקום החזירו פנימה. בשלב זה היה הרכב בעצירה מוחלטת, העד ראה את הצועדים מפנים לרכב מעבר, והרכב התחיל לנסוע באיטיות, אך אז האיץ, סטה ימינה (כנראה מנקודת מבטו של העד שעמד ממול), וחזית הרכב פגעה באישה שעמדה בצומת, והיא הוטחה על מכסה המנוע והשמשה, ומשם נפלה לכביש ונחבטה בראשה. העד אמר שכיוון שהרכב סטה לכיוון האישה, הוא חשב שפגע בה בכוונה. אחר כך המשיך הנהג בנסיעה, תוך הסטת הרכב בשנית ופגע בשני אנשים נוספים משני צדיו. הרכב המשיך בנסיעה לרחוב שאול המלך, והעד רדף אחריו באופניים חשמליים כדי לצלם את לוחית הרישוי שלו. כשהגיע למקום עצירת המכונית הפוגעת כבר היו במקום שוטרים, ונהג הרכב הוחזק על ידם כדי למנוע ממנו לתקוף את המפגינים כפי שנראה היה שבכוונתו לעשות משפת הגוף התוקפנית שלו (פרצוף כועס, גוף מוטה קדימה ותנועות ידיים תוקפניות).

21. עדותו של העד אורי במשטרה הוגשה אף היא בהסכמה (ת/48). לדבריו, ראה שוטר מתקשר עם נהג הרכב הרלוונטי, ונראה היה לו שיש ויכוח ביניהם. הבחורה שישבה מאחורי הנהג, והחזיקה כוס משקה בידה, הייתה מאד נסערת – הוציאה את ראשה מהחלון וצרחתה על הצועדים וקיללה אותם ("ישונאי ישראל", "נאצים"). נראה היה שהנהג מנסה לצאת מהרכב והשוטר מחזירו אליו. אף הנהג קילל את המפגינים. לפתע, לחץ הנהג על דוושת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

התאוצה והתחיל לנסוע תוך שהוא מסובב את ההגה ימינה ושמאלה תוך שהוא משאיר אחריו אנשים שוכבים על הרצפה. לדברי העד, "כשהנהג לחץ על הגז ברכב הוא שילב קללה זאת היתה בידיעה מכוונת לדעתי הוא צעק יאללה וקילל והחליט ל[נ]סוע" (ש' 17 לעדות). העד סבור שהדריסה הייתה מכוונת ושהנהג ברח מן המקום.

22. גם עדותה במשטרה של העדה לאה הוגשה בהסכמה (ת/45). העדה, שנמנתה על הצועדים, סיפרה שראתה את המכונית נוסעת בסללום באופן שנראה שמכוון לדריסה, ופוגעת במספר אנשים. דברים דומים מסרה גם העדה קלרה (ת/46).

עדויות השוטרים

23. דו"ח הפעולה שכתב קצין המשטרה טל ומזכרים נוספים שכתב הוגשו כתחליף לעדותו הראשית (ת/56-57). בדו"ח הפעולה נכתב: "במהלך מחאה החלה תהלוכה לא-חוקית על מנחם בגין לכיוון צפון, בהגיעם של המפגינים לצומת בגין - שאול המלך הבחנתי ברכב ... מגיע לצומת הנ"ל ונחסם ע"י מספר מפגינים, הרכב נעצר והחל דין ודברים בין הנהג חיים סירוטקין, והנוסעת במושב האחורי לימור סירוטקין לבין המפגינים, הנהג ירד מהרכב ולאחר מספר שניות חזר חזרה, הגעתי למקום כאשר הנוסעת מאחור צועקת שבנה בעזה, והמפגינים צועקים עליה בחזרה, לפתע הנהג פתח את הדלת וניסה לצאת, הושבתי אותו חזרה אל מושב הנהג, ביקשתי ממנו שכרגע יסתכל עליי וייסע לאט כדי לצאת מהצומת, כיוון שבמקום יש מפגינים, הלכתי לקדמת הרכב כאשר אני חצי מטר ממנו, וסימנתי לו עם הידיים כאשר אני בקשר עין רצוף עם הנהג ומסמן לו עם כף היד להסתכל אליי לעיניים, ומסמן לו לבוא תוך שהוא גולש לאט-לאט ואני מקדימה ממשיך להכווין, החל שוב דין ודברים עם צעקות וקללות בין הנוסעת במושב האחורי לבין המפגינים, ומחשש שיתפתח ניגשתי אליה, וכאשר אמרתי לה לסגור את החלון לפתע הנהג לחץ על דוושת הגז, ופגע במפגינה שחסמה את דרכו, ואז הסיט את רכבו שמאלה ופגע במפגינה נוספת שלא חסמה את דרכו, ונסע לכיוונה כדי לפגוע, והאיץ את נסיעתו על שאול המלך למערב. מיד דיווחתי בגל על האירוע, שוטר במקום נסע אחרי הרכב, נעצר על ידו על שאול המלך לפני ויצמן, במקום הבחנתי במספר פצועים, זימנתי מד"א, ורצתי לכיוון הרכב שנעצר. ביקשתי מהצוות שינתק מגע עם העצור (הנהג), מצוות נוסף שנסע עם הרכב ובו 3 נוסעים מהזירה על מנת להרחיק מהמקום מחשש לעימות בין המפגינים לבינם. חשוב לציין שהשיח ביני לבין הנהג היה ברור, [עם] דלת פתוחה, וכשהדלת הייתה סגורה החלון היה פתוח. הסברתי לו על עניין המפגינים, על הכביש, הבטיחות, ועל הקשר עין ביני לבינו והכוונתו". בדו"ח פעולה שני ציין הקצין טל שראה נוסעת במושב האחורי של המכונית מצלמת סרטון, ותפס את הטלפון שלה. במזכר נוסף הבהיר שמעבר לכך ששמע עימות מילולי ואתו של הנאשם אומרת שהבן שלה בעזה, לא האזין למלל ואינו זוכר מה נאמר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

24. במועד עדותו בבית המשפט לא זכר הקצין טל אם התהלכה הרלוונטית הייתה באישור, אך עמד מאחורי הדברים שכתב בעניין זה בדו"ח הפעולה. העד סיפר כי הנאשם יצא פעמיים מן המכונית. העד הדגיש שבשל ההמולה, הצעקות וצפירות ה"זמבורות", לא שמע את תוכן הדברים שהוחלפו בין אשת הנאשם למפגינים מעבר לכך ששמע אזכור של עזה. לדברי העד, הוא אינו יודע מדוע הנאשם סטה שמאלה ואחר כך חזר ימינה בעת נסיעתו בתוך הצומת. לדבריו, ראה את הרכב סוטה שמאלה, פוגע במפגינה שמועפת לאוויר, וחוזר ימינה.

25. דו"חות פעולה ומזכרים שכתב השוטר עלאא (ת/63-60) הוגשו כתחליף לעדות ראשית. מאלו עולה כי הוא הבחין בתאונה וברכב שנמלט מן המקום. הוא יצא בנסיעה בעקבותיו, והרכב עצר בצומת הרחובות שאול המלך והנרייטה סאלד. הוא עיכב את הנהג והזהירו. בשיחה איתו הריח מפיו ריח של אלכוהול, ולכן הודיע לו שהוא חשוד בעבירה של נהיגה בשכרות, והנחה אותו בהנחיות הרלוונטיות לעניין זה כגון לא לאכול ולא לשתות. אחרי שהכניסו לניידת, נטל מידיו בקבוק מים שפתח כדי לשתות, והנחה אותו שוב בעניין זה. עוד ציין שבטרם הכנסתו לניידת הרחיקו מן המפגינים שרצו להתעמת איתו. כשהגיעו לתחנה עשה לנאשם בדיקת "נשיפון" שתוצאתה הייתה 260. כעבור יותר מרבע שעה נערכה לנאשם בדיקת "ינשוף" שהראתה תוצאה של 240. בעקבות תוצאות אלה, עצר את הנאשם. השוטר ציין שהנאשם שב ואמר ש"הגז נתקע לו", ביקש שהרכב יבדק, אמר ש"בחיים לא היה דורס אנשים", ושנסע בהנחיית שוטר (במצלמת הגוף של השוטר תועדה התייחסותו לכך שהוא הריח ריח אלכוהול, ושעצר את הנאשם גם בגין עבירה של נהיגה בשכרות ותחת השפעת אלכוהול – ת/63).

26. בחקירה הנגדית הבהיר השוטר עלאא כי ראה שליד רכבו של הנאשם עומד שוטר ושהוא "גולש", כך שלא ראה סיבה לדאגה. הוא עצמו חסם באותה עת שלושה נתיבי נסיעה. לפתע שמע שקרתה תאונה וראה "אנשים מתפזרים, עפים באוויר", וחשב שמדובר בפיגוע.

27. בחקירה החוזרת העריך השוטר עלאא כי הנאשם עצר במרחק של כ-70 מ' ממקום פגיעתו במפגינים.

תיעוד וידאו

28. עדותה במשטרה של שיר, דיירת במגדל סמוך לצומת, הוגשה בהסכמה (ת/49). העדה סיפרה כי תיעדה את הרכב ש"דהר קדימה במהירות בתוך קהל של אנשים והתחיל להאיץ מהירות ונסע בזיגזג וברח מהמקום". צפייה בסרטון שצילמה העדה (ת/16א) מלמדת על תנועת הסללום שעשה רכבו של הנאשם בין הצועדים, כאשר בקטע הראשון הוא נראה פוגע בכמה מהם, ואחר כך עוקף קבוצה גדולה של מפגינים, וממשיך בנסיעה ברחוב שאול המלך מבלי להאט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

29. גם בסרטון ממצלמת בקרת הרמזורים (ת/31) ניתן לראות את רכבו של הנאשם דורס את המפגינים. בצילומים אלה בולט מספרם הגדול של הצועדים שחצו את הכביש בזמן שהנאשם החל בנסיעה. כמו כן, בולט מאד בסרטון האופן השגרתי שבו המשיך הנאשם בנסיעה ברחוב שאול המלך לאחר שפגע במפגינים.

30. בסרטון שצילם העד איתי, שעמד ליד מכוניתו של הנאשם ועדותו הובאה לעיל (ת/14א, ת/19א), ניתן לראות את הנאשם יושב במושב הנהג וידו האחת על הגה המכונית, ואשתו יושבת במושב מאחוריו ובידיה כוס משקה עם קש. סביב הרכב נראים צועדים רבים החוצים את הכביש. ליד אֶשְׁתּוֹ של הנאשם נראה שוטר שמשוחח עמה. בשנייה 0:07 לסרטון נראית אישה עוברת ליד המכונית ומנופפת באצבעה כלפי אשתו של הנאשם וככל הנראה אומרת לה דבר מה שלא תועד בהקלטה. הנאשם נראה מגיב כבעס לדבריה, ופותח את דלת המכונית (לפני יציאתו מן הרכב הוא נראה כלוחץ על כפתור באזור תיבת ההילוכים). הנאשם יוצא מן הרכב ומקלל את האישה שהתרחקה בינתיים מן הרכב, והשוטר מונע ממנו להזדקף, ודוחף אותו חזרה לתוך המכונית. הנאשם נשמע אומר לשוטר דבר מה ומוסיף גידוף. אחר כך הוא חוגר את חגורת הבטיחות, ואשתו סוגרת את החלון שליד מקום מושבה. השוטר הולך לקדמת הרכב, ומסמן לנאשם להתקדם לכיוונו. בינתיים אשת הנאשם פותחת מחדש את החלון שלידה, ומוציאה מן החלון את ראשה ואת ידה כשביד היא אוחזת בטלפון שלה כשהיא מציגה תמונת חייל, ואומרת שהבן שלה בעזה ומפריחה שלל גידופים. בעקבות זאת השוטר נראה עובר מקדמת הרכב לצדו – ליד חלונה של אשת הנאשם. בשלב זה הרכב מתחיל בנסיעה מהירה כשהוא מותיר אחריו אנשים שוכבים על הארץ. השוטר וצועדים הנמצאים לידו רצים לעבר הנפגעים בכיוון נסיעתו של הרכב. עוד יש לציין שבמושב שליד הנהג נראה יושב גבר ששומר על שלוה וליד אשתו של הנאשם נראית אישה המצלמת באמצעות הטלפון שלה.

31. שני סרטונים שצילמה הנוסעת שישבה במושב האחורי ברכבו של הנאשם הוגשו בהסכמה (ת/15א). בסרטון הראשון נראים הצועדים מסביב למכונית, והנאשם מתעצבן ומסמן להם בידו מספר פעמים לפנות לו את הדרך, ואומר: "זוז, טְמָבֵּל!". אחר כך הוא נראה מתעסק באזור תיבת ההילוכים של המכונית, בעוד נשמע קול אישה שאומרת לו מספר פעמים: "חיים, תיזהר, לא לצאת". אף על פי כן, הנאשם נראה יוצא מן המכונית.

32. בסרטון השני, שצולם מתוך הרכב כשהשוטר עומד על חלונה של אשתו של הנאשם (ומקביל בזמן לסרטון שצילם העד איתי), נשמעת אשתו של הנאשם אומרת: "הבן שלי נלחם בשבילך, יא חתיכת מסכנה", והנאשם נראה פותח את הדלת ומקלל: "שרמוטה". אשתו של הנאשם אומרת: "הבן שלי נלחם בשבילכם בעזה, חתיכת זבלים.. כוס אמא שלכם... תראה מה הם עושים. כוס אמא שלכם... סע... קפולן, קפולן". אחר כך נשמע קול נשי (ככל הנראה של האישה שיושבת ליד אשתו של הנאשם): "חיים, די. תפסיק לצאת מהאוטו כל הזמן". הנאשם נראה מתעסק עם אזור תיבת ההילוכים בזמן שאשתו מנופפת במכשיר הטלפון מחוץ למכונית (על פי הסרטון השני היא מציגה את תמונת בנה), ומוסיפה וצועקת:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

"זה ילד שנלחם בעזה, יא מסוממת, יא מסכנה..." בשלב זה נראה הרכב מתחיל בנסיעה מהירה כשהנאשם מסובב את ההגה בחוזקה לשמאל ולימין, וברכב נשמעת צעקה בקול נשי מבוהל: "חיים, לא, חיים..." לאחר שהוא מסיים את מעבר הצומת, נשמעת אשתו אומרת לו: "חיים, עצור". הנאשם מפנה את ראשו לכיוון האזור שבין המושב שלו למושב שלידו (אולי כפתורי השליטה של המכונית), ואומר: "נתקע לי האוטו" ובהמשך אומר: "הגז. נתקע לי הגז", אך ממשיך בנסיעה גם לאחר שהוא מייצב את המכונית ונוסע ישר, ונוסעי המכונית שבים ואומרים לו לעצור, כאשר הנוסע לידו אף אומר: "מה אתה בורח? עצור, עצור!".

33. בסרטון ממצלמת אבטחה בפינת הרחובות שאול המלך והנרייטה סאלד (ת/12א) ניתן לראות שמכוניתו של הנאשם נסעה אחרי הצומת יותר מעשר שניות ברחוב שאול המלך בטרם נעצרה. מייד אחריה הגיעה למקום נידת משטרה בנסיעה מהירה, ואחר כך מפגינים שרצו למקום או רכבו על אופניים או קורקינט. לפחות אחד המפגינים נראה צועק ומנופף בידו. שוטר שעל ראשו קסדה מנחה את הנוסעת שישבה במושב האחורי, אך נראה כי היא לא צייתה להנחייתו וחזרה להתעמת עם המפגינים. הגבר הנוסף שנסע במכונית עומד בשקט ואינו מתערב, ומציית לשוטר כשהוא מנחה אותו להיכנס למכונית.

34. התביעה הגישה סרטוני מצלמות גוף רבים של שוטרים (ת/63). בסרטונים נראה טיפול בנפגעים ופינויים, מגע של שוטרים עם אזרחים ועם נוסעי מכוניתו של הנאשם, והטיפול בענייניו של הנאשם מרגע עצירתו ברחוב שאול המלך ועד תחנת המשטרה שבה נערכו לו בדיקות שונות. בסרטון ששמו מסתיים ב-b28c, שצולם בתחילתו במקום עצירת מכוניתו של הנאשם, הנאשם נשמע אומר מספר פעמים "נתקע הגז" בעת שאזרחים מתעמתים איתו. בהמשך, הנאשם נראה עושה מחווה תוקפנית ככל הנראה כלפי אדם שהתעמת איתו (17: 2). הקהל צועק: "מחבל", יש מי שצועק על השוטרים מדוע הנאשם אינו אזוק, ויש מי שעושה תנועות מגונות כלפי הנאשם. הנאשם מוסע מן המקום בניידת, ומבקש שתיבדק תקינות מכוניתו, אומר שוב "נתקע הגז" ומוסיף: "נראה לך שאני רוצה לדרוס אנשים?...?", "שוטר אמר לי: סע. לא נסע האוטו. פתאום לחצתי [נלחצתי?] ת'גז. לא הצלחתי לעצור את האוטו", "נלחץ לי הגז. לא הצלחתי לעצור. מה אני רוצה לדרוס אנשים?...? ראית ניסיתי עוד לברוח [כנראה הכוונה שניסה לא לפגוע במפגינים באמצעות סיבוב ההגה – א"ה]", "שוטר אמר לי סע, האוטו לא נסע, פתאום נתן גז. לא הצלחתי לעצור" (22: 15-23: 50). בסיום סרטון זה נערכת לנאשם בדיקת "נשיפוף" ומתקבלת בה התוצאה 260, והנאשם מסביר זאת בכך ששתה ב"סעודה שלישית" בבית הכנסת. הואיל ואשת הנאשם לא העידה במשפט, אציין רק שדבריה שתועדו בסרטון ששמו מסתיים ב-d30d בגנות המפגינים והתייחסותה למה שאירע, הביאו את השוטר להזהירה כי מצלמת הגוף מתעדת את דבריה (1: 47). בדיקת ה"ינשוף" תועדה בסרטון ששמו מסתיים ב-a246, וגם שם חזר הנאשם חזר על טענותיו לגבי "הסעודה השלישית" ו"הגז שנתקע". השוטר הסביר לו כי לפי החוק תוצאה חיובית היא מ-240, אך המשטרה אוכפת מ-290 והתוצאה שיצאה לו היא 240.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

הבדיקות שנערכו לנאשם ולמכוניתו

35. כל הבדיקות שנערכו למכונית שבה נהג הנאשם לימדו כי היא תקינה. בין היתר נמצאו תקינות ומגיבות היטב דוושות התאוצה והבלימה, ולא נמצאה כל תקלה שיכולה להביא להאצה "לא רצונית" של המכונית (ת/25א, ת/26, ת/27, ת/51, ת/53, ת/55 וסרטון ששמו מסתיים ב-618b בת/63). מעדותו של מומחה טכני מטעם יבואן הרכב הרלוונטי עלה כי כל מעורבות של נהג הרכב גוברת על מערכת ההגנה האקטיבית של הרכב – כלומר, אם הנהג לוחץ על אחת הדוושות או מסובב את ההגה, המכונית מצייתת לו ואינה פועלת בהנחיית מערכת הבטיחות האקטיבית (ת/26). המומחה ציין כי כוח הבלימה של הרכב גדול מכוח האצתו, ומכאן שגם אם ילחצו שתי הדוושות במקביל, הרכב יבלום (ת/26, ת/27). על הרכב נמצאו סימני ניגוב רבים ו"הפלסטיקה של הכנף שמאל קדמי יצאה ממקומה" (ת/51 – וסרטון ששמו מסתיים ב-618b בת/63). בסרטון מצלמת גוף שהוא חלק מת/63 ושמו מסתיים ב-78f1 מתועד שוטר שנוהג במכוניתו של הנאשם לתחנת המשטרה בליל האירוע ללא כל בעיה.

36. המדינה הגישה את ממצאי בדיקה השכרות שנערכה לנאשם באמצעות מכשיר "ינשוף" (ת/64, ת/65). תוצאת הבדיקה הייתה 240 – כלומר, זהה לרף השכרות הקבוע בתקנות התעבורה, ואולם ממסמך שכתב החוקר רוני עולה כי לפי הנחיית קצין החקירות של יחידת בוחני התנועה הנאשם לא נחקר על נהיגה בשכרות כיוון ש"לא מדובר בסף של שכרות" (ת/58).

גרסאות הנאשם ועדות הנוסע במכוניתו

37. בהודעתו הראשונה במשטרה (ת/א), שנמסרה בליל האירוע, הנאשם סיפר שנסע עם אשתו וזוג חברים למסיבה במסעדה, ובדרך עצרו אצל חבר בשם אייל, ושם שתה כוסית ערק (ש' 13-17). לדבריו, היה הרכב הראשון בנתיב הנסיעה שנקלע לתוך הפגנה. ליד חלונו עמד שוטר שאמר לו לא לנסוע. כשאמר לו אחר כך לנסוע, "הרכב לא נוסע, לא נוסע, פתאום הרכב קפץ, נתן פול גז, ואני צועק, וניסיתי לברוח בין האנשים" בסיבוב ההגה שמאלה וימינה. לדברי הנאשם, לא מדובר בדריסה מכוונת אלא "נתקע הגז" במכוניתו, ו"הרכב פתאום קפץ". "זיהיתי בעיה בגז, הרכב האיץ בלי שליטה שלי, הוא זינק כי ניסיתי לנסוע קדימה לאט, לא הגיב פתאום נתן פול גז אני מזיז את הרכב עם ההגה ימינה ואז שמאלה כדי לא לפגוע באנשים ומחפש תברקס ולא עוצר" (הדברים נכתבו בהודעה ללא סימני פיסוק – א"ה). כשנשאל אם לחץ על הבלם בטרם נעצרה המכונית, השיב הנאשם: "לא הגז נתקע צעקתי נתקע הגז ופתאום הסתדר הרכב נעצר" (ש' 40-41 בעדות זו). הנאשם ביקש שיבדקו את תקינות המכונית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

38. בחקירתו השנייה במשטרה ב-8.4.2024 (ת/1, ת/א) הדגיש הנאשם שאמנם התאונה נראית קשה, אך דבר לא נעשה במכוון. לדבריו, נוצר ויכוח בין אשתו למפגינים, שלא היה ער לתוכנו. אשתו אמרה למפגינים: "אתם לא מתביישים? הבן שלי נלחם בעזה ואתם עושים הפגנות?!", ובתגובה אמרו לה לטענת הנאשם: "שימות בעזה – הוא וכל החיילים שמתנהגים כמו החמאסניקים", ואז לדבריו יצא מן המכונית כי המפגינים התקרבו אליה, אך השוטר בלם אותו, החזירו למכונית, ואמר לו שיפנה לו את הדרך על מנת שיוכל לנסוע. הוא רצה להתחיל בנסיעה, אך המכונית לא נסעה, והוא הרגיש שהיא תקועה. "לא נוסע. לא נוסע. פתאום האוטו... פתאום... רגע, והשוטר בא מלפנים, זה שפינה לי את הדרך... הוא היה מלפני האוטו ו... עשה [מחווה של "סע"]]. פתאום האוטו זינק... האוטו זינק קדימה והרגשתי באותה שנייה שאם אני לא מתחיל לתמרן בין האנשים היה שם אסון. אסון... איך זה נקרא? כמו פיגוע. אסון ברמה של פיגוע. הסטתי את ההגה שמאלה, קודם כל גם לא לדרוס את השוטר, וזיהיתי בין האנשים איזה מסלול של יציאה בלי לפגוע בבני אדם ואני מודה לאלוהים שהצלחתי להיכנס לפנייה הזאת ולברוח מהם. אם יסתכלו במצלמה... יראו שמלפני האוטו היה לי איזה שלושים, ארבעים אנשים. אם היה לי איזה רצון לדרוס מישהו, הייתי דורס בקו ישר, לא הייתי בורח לצדדים כדי לא לפגוע באנשים" (תמליל, החל בעמ' 4, ש' 31). הנאשם ציין שברגע שהאוטו "זינק" קדימה, כל יושבי המכונית צעקו לו שייזהר והוא ענה להם ש"נתקע הגז".

39. הנאשם הדגיש שלא שמע את הדברים שנאמרו לטענתו לאשתו אודות בנם החייל: "אני גם לא שמעתי את זה. זה היא שמעה את זה. אני לא שמעתי את זה, אבל שמעו את זה בסרטון. אני לא שמעתי". כשנשאל לאיזה סרטון הוא מתכוון הוסיף: "לא יודע שמה שצילומים וזה, שומעים שהיא אומרת לה שהבן שלך ימות בעזה. אבל... אבל זה לא קשור אליי. זה אני בכלל לא שמעתי אפילו את זה" (תמליל, עמ' 9, ש' 25 ואילך). כשהקרין לו החוקר את הסרטון שבו הוא נראה יוצא מן המכונית אחרי שמפגינה אומרת דבר מה לאשתו, אמר הנאשם: "וכנראה היא צעקה לה שמה שהבן שלך ימות בעזה", אך אחר כך אמר: "צעקתי לה, כאילו החזרתי לה: 'א בת שרמוטה'. כאילו הבן שלך ימות בעזה, אז החזרתי לה" (החל בעמ' 15 לתמליל, ש' 4). בהמשך גם אישר שדברי המפגינה "הדליקו לו את הפיוזים", וציין שיצא מהמכונית כי שמע אמירה קשה מאד, אך חזר למכונית. כשנשאל אם הוא בטוח ששמע את הדברים, אמר הנאשם: "זה מה ששמעתי. נראה לי ש...", וכשנשאל מדוע שהמפגינה תאמר דבר כזה, השיב: "הם אומרים את זה. היא אמרה את זה. היא אמרה את זה", אך טען שאין קשר בין עובדה זו למה שקרה, כיוון שאותה מפגינה כבר הלכה הלאה, והוסיף: "שמרתי על קור רוח לאורך כל הדרך. נוצר ביניהם איזה סוג של ויכוח מילולי. היא התקרבה לכיוון האוטו. כנראה שמעתי את מה שהיא אמרה, אז אני הגבתי באותה צורה" (עמ' 17 לתמליל). כשנשאל אם הוא בטוח שהמפגינה אמרה את הדברים המכוערים שהוא מייחס לה, אמר הנאשם: "בוא נגיד שהיא אמרה אמירה מכוערת, בסדר?" (עמ' 19 לתמליל, ש' 4-5). לדבריו, רק בשל נוכחות השוטר במקום הרשה לעצמו לצאת מן המכונית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

40. הנאשם הפנה את החוקרים לסרטון המצולם מלמעלה, שלדבריו ניתן לראות בו שניסה להימנע מפגיעה במפגינים, ולכך שבסרטון שצולם בתוך המכונית שומעים שצעק ליתר נוסעי הרכב: "הגז נתקע לי. הרכב לא עוצר לי". לדברי הנאשם, הוא עצר אחרי 150 מטר של נסיעה. עוד אמר הנאשם שלא יצא מן הבית לבלות עם אשתו וזוג חברים "בשביל ללכת לקפלן לדרוס אנשים", ושלא מעניין אותו "מה הם עושים" (המפגינים), אלא מדובר בטעות אנוש שהוא "בוכה ומצטער עליה". הנאשם הכחיש כל קשר בין "התאונה" לעימות המילולי בין אשתו למפגינים על רקע העובדה שבעוד היא והנאשם שולחים את בנם לעזה לחפש את החטופים תוך סיכון חייו, המפגינים "רק עושים בלגאן בשביל לזיין את המוח כאילו הם דואגים לחטופים" (תמליל, עמ' 7, ש' 18-30). כראיה לכך שאין קשר בין הוויכוח למעשיו שלו, אמר הנאשם שנסע רק לאחר שהשוטר סימן לו לעשות כן, וכמעט דרס את השוטר שאינו אשם בדבר. עוד הדגיש את העובדה שאם היה נוסע ישר לפניו היו נפגעים רבים בהרבה, והדגיש שהמכונית זינקה אחרי שבמשך חצי דקה לא הצליח לגרום לה לנסוע, ולכן סובב בחדות את ההגה שמאלה כדי לצמצם את הפגיעה במפגינים.

41. כשהמשיך הנאשם להפנות את החוקרים לסרטונים שונים, שאלו אותו החוקרים מהיכן הוא מכיר את הסרטונים, והנאשם סיפר שאנשי שב"ס בבית המעצר סיפרו לו על תוכנם של הסרטונים: "כן, הם באים אליי: 'ראו אותך צועק זה... נתקע לי הגז, נתקע לי הגז'", "הראו לי כל רגע סרטון" (תמליל, עמ' 10-11). הנאשם ציין כי גם בדיון בבקשה להארכת מעצרו, הקריין עורך דינו את אחד הסרטונים.

42. לדברי הנאשם, בניסיון לגרום למכונית לנסוע אחרי שלא נסעה, לחץ על דוושת התאוצה ועל דוושת הבלם והעביר להילוך D. כשנשאל אם כשלדבריו המכונית "זינקה" הייתה רגלו על דוושת התאוצה, אמר הנאשם: "יכול להיות שהרגל על הגז פתאום זינק האוטו. אולי כשניסיתי לבדוק זה ניסיתי לבדוק אם יש גז זינק האוטו. ניסיתי ללחוץ ברקס, האוטו לא עוצר... ניסיתי לבדוק אם האוטו נוסע, שמת גז, לא נוסע, לא נוסע, פתאום יכול להיות שלחצתי גז, השתחרר הזה, פתאום... הוא נתן זינוק. נתן זינוק האוטו. עכשיו גם אמרתי אני עכשיו אנסה לעצור, אבל אתה גם מנסה לעצור וגם אתה מנסה לא לפגוע באנשים... אני אומר לך זה חצי שנייה... אתה רואה את הגיהנום בשנייה אחת" (החל בעמ' 21 לתמליל, ש' 25). לשאלת החוקר מה עשה כשהמכונית זינקה, אמר הנאשם: "באותה שנייה חושב רק איך שאנשים... איך שעוברי... שעוברי אורח לא יפגעו. עושה את המקסימום בשביל לברוח מהם... הולך שמאלה, חותך עוד שמאלה, הולך... היה שם איזה מפרץ אני בורח למפרץ. אני אומר לך שאם הייתי מנסה לעשות דבר אחר, היה שם פיגוע רב נפגעים. כל דבר אחר שהייתי מנסה לעשות, פיגוע רב נפגעים. לתת ברקס... כל דבר..." (עמ' 22 לתמליל, ש' 6-12). בשלב זה בחקירה שאל אותו החוקר על כך שקודם לכן אמר שלחץ על הבלם, ואז אמר הנאשם שניסה "לתת מכה חזקה בברקס". כשהחוקר שאלו כמה פעמים לחץ על דוושת הבלם, אמר הנאשם: "פעם אחת... אין לי מושג כמה פעמים. כאילו הייתי... הייתי כל כך מרוכז בשביל לא לפגוע באנשים. מה שעניין אותי זה לא לפגוע באנשים" (החל בעמ' 24 מתוך 24

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

22 לתמליל, ש' 13). אחר כך חזר על הטענה שניסה ללחוץ על דושת הבלם, "אבל אני כל כולי מרוכז איך לא לפגוע באנשים... זה אפילו לא חצי שנייה. זה טינג. אני רק עסוק באיך לא לפגוע באנשים. אולי אפילו, אתה יודע מה? אולי גם פספסתי את הברקס... אני נשבע שאני לא יכול להסביר את זה. כי הייתי כל כולי מפוקס איך אני בורח מאנשים" (עמ' 23 לתמליל, ש' 7-12). כשהתעקש החוקר להבין אם לחץ על דושת הבלם, אמר הנאשם: "... ברגע שהגז אני חיפשתי את הברקס אבל כל כולי מפוקס בלא לפגוע באנשים. ואני מחפש את הברקס... לא יודע. לחצתי. לא לחצתי... ניסיתי לעצור את האוטו. לא יודע להגיד לך. אני אומר לך הייתי מפוקס אני נשבע לך רק איך לברוח בשביל לא לפגוע באנשים. זה רק עניין אותי, לא לפגוע באנשים. כי אם אני שנייה אחת מוריד את העיניים... שלושים איש נדרסים... אני אומר לך זה נס מטורף" (עמ' 23 לתמליל, ש' 22-30). כשביקש החוקר מהנאשם שיסביר איך קרה לו לראשונה בחייו דבר שכזה, אמר הנאשם: "... אני נשבע שאני לא יודע להסביר. ברגע שנתפס, קפץ לי הגז, הייתי... אני אומר לך, נכנסתי לאמוק שאנשים לא יפגעו, בלבול ברגליים... אבל בטוח שלא באתי ברצון לדרוס אנשים... יש שוטר במקום... אני ליד שוטר אבוא ואדרוס?" (עמ' 24 לתמליל, ש' 14-22). הנאשם הגדיר את מה שקרה: "פאדיחה", הדגיש שלא התכוון לפגוע באנשים, והדגיש שוב ושוב שיכולים היו להיפגע הרבה יותר אנשים, ושהמעבר בין האנשים ארך שנייה בלבד.

43. כשעומת הנאשם עם העובדה שמכוניתו נבדקה ונמצאה תקינה, אמר: "לדעתי כשהשוטר אמר לי: 'סע' ואני ניסיתי לנסוע והאוטו לא זז, פה התחילה כל הבעיה, כי ניסיתי לחפש למה הוא לא זז. יכול להיות שלחצתי על גז, פתאום קפץ ה... פתאום הוא יצא לדוך, ופה התחלתי להיכנס להישרדות... לא חוסר שליטה. סטרס כזה" (החל בעמ' 35 לתמליל, ש' 32).

44. כשנשאל הנאשם כיצד עצרה לבסוף המכונית, אמר שלאחר שעבר את הצומת, לחץ לחיצה חזקה על דושת התאוצה ("מכה על הגז כזה") ואז לחץ באיטיות על הבלם והמכונית נעצרה, וחזר על הטענה ש"נתקע לו הגז". לדבריו, לא התכוון לברוח מן המקום, והחבר שישב לידו אמר לו שלא יברח כי טעה בכוונותיו. לשאלה מדוע עצר רחוק, השיב הנאשם שלא עצר רחוק, ושהוא השתלט על האוטו ועצר במקום בטוח, ושלא הצליח לעצור את המכונית מוקדם יותר.

45. קצין החקירות הציע לנאשם את התזה שבעקבות העימות עם המפגינים והאמירה המתגרה הנטענת, "כשכל זה קורה, אתה מחליט לצאת משם ויהי מה. אתה טס משם... בדרך אם זה פוגע בבן אדם אחד, שתיים, שלוש, חמש, זה פגע. זה בסדר. לא באת על מנת לדרוס, להרוג אותם, אלא לצאת משם עם כמה שפחות פצועים, אבל אתה יוצא משם וזהו". הנאשם דחה הצגה זו של הדברים, ואמר שאינו קרימינל, ושאינו קשר בין נהיגתו לבין הדברים שאמרה המפגינה שכבר עזבה את המקום כשהחל לנסוע, והגדיר את מה שקרה כטעות אנוש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

46. בחקירה נוספת שנערכה לנאשם ב-11.4.2024 (ת/2, ת/א) העלה הנאשם את האפשרות שחיישני המכונית גרמו למכונית לעמוד במקומה כל עוד היו לפניו אנשים, וכאשר האנשים זזו מלפניה המכונית "זינקה" קדימה, ושיתכן שבמקום ללחוץ על הבלם לחץ על דוושת התאוצה, ושאחר כך פעל בתחושה ש"הגז נתקע". הנאשם חזר על טענתו הבסיסית שלא דרס בכוונה. הנאשם ציין שהמכונית שבה נהג בערב הרלוונטי היא מכוניתה של אשתו, ובדרך כלל הוא אינו נוהג בה. הנאשם הדגיש שכשאמר לנוסעי מכוניתו בזמן אמת ש"נתקע הגז" כלל לא ידע שהוא מצולם.

47. בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם שאת השבת הרלוונטית העביר ב"בית כנסת, סעודות, כמו כל שבת". במוצאי השבת יצא עם אשתו למסיבת יום הולדת. בדרך אספו זוג חברים ונאספו במקום הכינוס אצל דודו. משם יצאו לכיוון המסעדה שבה נערכה המסיבה. הוא הגיע לצומת הרלוונטית, ואיתרע מזלו שכל "ההפגנה עוברת מקפלן לכיוון הרכבת". הוא ישב בשקט במכונית, ואילו אשתו פתחה את חלון המכונית, הוציאה את מכשיר הטלפון, ואמרה למפגינים: "הבן שלי נלחם בעזה ואתם פה, לא יודע מה. אתם לא מתביישים". הוא לא התערב "עד שאותה בחורה שהגיבה לה, פלטה את מה שפלטה... שהבן, כשהיא הראתה לה את הטלפון עם התמונה... היא הראתה לה כאילו את התמונה של הילד, הבן שלי נלחם בעזה בשבילכם ואתם ככה מתנהגים, ואז היא אמרה לה שהבן שלך ימות בעזה וכל החיילים". הנאשם ציין שמדובר היה בתקופה קשה שבנס נלחם בעזה, והם לא ישנו בלילה, וחששו מפני כל צלצול טלפון וכל דפיקה בדלת. דבריה היו כמו סכין בלב עבורו, ובלי לחשוב הוא עבר "ממצב של אפס למאה", ויצא מן המכונית כדי להשיב לה. השוטר שעמד ליד המכונית החזיר אותו פנימה. הוא חגר חגורה, ולא הייתה לו כל כוונה לפגוע במפגינים. לדבריו, אין לו דבר נגד המפגינים, ומבחינתו כל אחד יכול לעשות כרצונו. הוויכוח שלו היה רק עם אותה בחורה. עוד אמר שמסביב היו צעקות וצפירות של "זמבורות" – תוהו ובוהו.

48. לדברי הנאשם, כשהוא חזר למכונית סימן לו השוטר שעמד ליד המכונית לנסוע, ואמר לו שיעזור לו לצאת מן המקום, אבל "האוטו לא נוסע". כיוון שמדובר במכונית חשמלית, הוא חשב שאולי המנוע כבה, ואז עשה טעות ("ואני פה עשיתי את הטעות, הנה זה הטעות שהכניסה אותי לגיהנום"), ולחץ על דוושת התאוצה כדי לשמוע את המנוע, ו"איך שנתתי את הלחיצה... האוטו זינק". לדבריו, לחץ על דוושת הבלם, אבל המכונית המשיכה בנסיעה, ולכן חשב שדוושת התאוצה נתקעה. מאותו רגע עניין אותו רק דבר אחד – לא לפגוע באנשים, ולכן לא המשיך בנסיעה לפנים, אלא נסע שמאלה וימינה. בתוך הצומת לחץ פעמיים על דוושת התאוצה כדי לשחרר את הדוושה, המכונית האטה, והוא עצר בצד הדרך (בפרוטוקול נכתב שהנאשם אמר שהאיצה אך מן ההקשר נראה שכוונתו שהאטה – א"ה). לאחר שעצר, הגיע למקום שוטר, והוא מייד אמר לו: "נתקע לי הגז. נתקע לי הגז. קחו את

⁴ עמ' 57 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2025, ש' 7.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

האוטו לבדיקה" כי כך חשב שקרה. לשאלת הסניגור מה תגובתו לכך שהמכונת נבדקה ונמצאה תקינה, אמר הנאשם שיתכן שבשל הלחץ במקום ללחוץ על דוושת הבלם לחץ על דוושת התאוצה. כשנשאל על ידי הסניגור מדוע תוך כדי שמכונתו "דהרה", לא חשב ללחוץ על דוושה אחרת, אמר הנאשם: "ברגע שאני לחצתי על הגז... האוטו טס, אני אומר לך ברמות, האוטו קיבל זינוק ברמה שמה שעשיתי באותה שנייה... זה החלטתי לעשות את הלחיצה הראשונה בשביל לעצור את האוטו, אבל שהאוטו לא עצר לא עניין אותי אני נשבע, לא עניין אותי לא הברקס ולא הגז, זה עניין של 2.5 שניות. עניין אותי לא לפגוע באנשים. אם הייתי מוריד את הראש אני דורס, אני דורס את כולם... רק לא לפגוע באנשים זה מה שעניין אותי באותה שנייה. לא עניין אותי כלום חוץ מלא לפגוע באנשים... לא יכולתי לעשות שום דבר אחרת"⁵.

49. הנאשם ציין שמייד כשלחץ על הגז, נוסעי מכונתו צעקו את שמו, והוא מייד אמר ש"נתקע לו הגז" כי כך חשב שקרה, מבלי לדעת שהדברים מצולמים. לדבריו, רק ביום החמישי לאחר מעצרו נאמר לו שהדברים מצולמים.

50. כששאל אותו הסניגור בסיום עדותו הראשית (בשאלה מנחה) איך יכול להיות שהתבלבל בין דוושת הבלם לדוושת התאוצה, אמר הנאשם: "אני יודע שבזמן שאני לחצתי על הגז האוטו זינק ישר, והסתכלתי עם המבט קדימה ועם הרגל והאוטו המשיך לנסוע. אני לא יודע איך להסביר... מה שעניין אותי זה לעצור את האוטו. ברגע שהאוטו לא עצר, לא [עניין] אותי כלום חוץ מלמזער נזקים"⁶.

51. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שבשתי חקירותיו הראשונות במשטרה טען שיש תקלה במכונת, ואמר: "כן, גם עכשיו אני אומר את זה". כששאלו התובע על כך שבשתי החקירות הראשונות שב ואמר שלחץ על דוושת הבלם, אמר הנאשם שגם אם טעה, כך הוא הרגיש. הנאשם לא השיב תשובה ברורה לשאלה אם בין החקירה השנייה לשלישית החליף סניגור, אך סניגורו אישר שכך היה. התובע שאל את הנאשם על כך שלאחר שנאמר לו שלא הייתה תקלה ברכב, אמר שכנראה התבלבל ולחץ על דוושת התאוצה במקום על דוושת הבלם. בתגובה אמר הנאשם שוב שכך הרגיש – כלומר, חשב שהוא לוחץ על דוושת הבלם והמכונת ממשיכה לנסוע. לדבריו, כיום הוא חושב שיתכן שלחץ על דוושת התאוצה במקום על דוושת הבלם.

52. בחקירה הנגדית תיאר את אופן תפעולו את הרכב כך: "קודם כל שמתי את החגורה. השוטר ניסה לעזור לי לצאת מהסיטואציה הזאת, הוא אומר לי תיסע, האוטו הרגשתי שהאוטו לא נוסע לי. הוא בא השוטר בא קדימה, לסמן לי את זה. עכשיו מתוך האוטו התחילו לצעוק לי חיים, סע, סע, האוטו לא נוסע לי, אמרתי יכול להיות שבגלל שנכבה האוטו, שבגלל

⁵ עמ' 58 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2025, ש' 10-1.

⁶ החל בעמ' 58 לפרוטוקול מ-8.9.2025, ש' 26.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

שהאוטו נכבה יכול להיות שבגלל זה הוא לא נוסע. אמרתי אני אתן מכה בגז בשביל לשמוע את המנוע, איך שנתתי נתתי, ואיך זה, אתה יודע זה כמו במכוניות האלה אתה עושה טק, טק, לא יודע מה עבר לי בראש, לא יודע מה עבר לי בראש... נתתי נגיעה בגז בשביל לשמוע את המנוע. איך שנתתי נגיעה בגז האוטו זינק לי, זינק לי קדימה. איכשהו זינק לי קדימה, באתי ללחוץ על הברקס, אני חשבתי שלחצתי על הברקס, האוטו המשיך לנסוע. מאותו שנייה לא עניין אותי כלום רק לא לפגוע באנשים... אם הייתי רוצה לפגוע באנשים הייתי נוסע ישר ותסתכל, תסתכל מלמעלה אני פונה למקום שאין אנשים"⁷. אחר כך טען שחשב שהוא "לוחץ על הברקס והגז נתקע"⁸. בהמשך אמר: "אתה יושב באוטו ואתה רוצה לנסוע, ופתאום אתה מגיע למצב תקשיב, של שנייה וחצי של טירוף, של בלבול חושים, אני אומר לך במצב של אתה רוצה, השוטר אומר לך סע, סע, אתה רוצה לנסוע, האוטו לא נוסע, האוטו לא נוסע, רואים באוטו, אני מנסה לנסוע, אני מסתכל אם זה, האוטו לא נוסע. אמרתי כמו מטומטם אני באמת הייתי מטומטם, ללחוץ על הגז, ללחוץ על הגז בשביל לשמוע את המנוע... פה התחיל הבלאגן"⁹, ואישר שיתכן שלחץ חזק מדי על דוושת התאוצה כיוון שחשב שהמנוע כבוי. כשהציג לו התובע סרטון של התאונה, אישר הנאשם כי בכל הצומת היו אנשים. הנאשם טען כי סובב את ההגה באופן אינסטינקטיבי שמאלה כדי לא לפגוע באנשים שעמדו לפני המכונית, וטען כי ברגע שהרכב "זינק", באינסטינקט ראשוני לחץ על דוושת הבלם במלוא הכוח – כלומר, חשב שלחץ על דוושה זו. הנאשם אמר כי מזל שנפגעו רק חמישה אנשים, כיוון שמספר הנפגעים היה עלול להיות גדול בהרבה. לטענת הנאשם, לאחר שעבר את האנשים שהיו בתוך הצומת, הוא לחץ בחוזקה על דוושת התאוצה והיא השתחררה, הוא השתלט על המכונית, האט ועצר כעבור חצי שניה¹⁰.

53. הנאשם עמד על כך שהעימות שלו היה עם הבחורה שעמדה ליד המכונית ו"איחלה" לו לטענתו שבנו ויתר החיילים ימותו בעזה, גם לאחר שהתובע הפנה את תשומת לבו לכך שבחקירה אמר שיצא מן המכונית כדי להרחיק ממנה את המפגינים. דבריה של הבחורה העבירו אותו לדבריו "מ-0 ל-100", והוא יצא מן הרכב כדי שהיא תשמע מה יש לו להגיד. לדבריו, למעט דבריה של אותה בחורה לא שמע דבר מן הדברים שהוחלפו בין אשתו לבין המפגינים, והיה מנותק מן הסיטואציה.

54. הנאשם ציין שיש לו רשיון נהיגה מגיל 18 וכיום הוא בן 54, ולא זכור לו שאי פעם התבלבל בין דוושת התאוצה לדוושת הבלם, אך ציין שמעולם לא היה בסיטואציה כל כך לא נעימה שבה הוא חושב שהוא בשליטה והוא לא בשליטה והרכב "הולך הפוך על הפוך". לדברי הנאשם, הוא לא שתה אלכוהול – "אם זה נחשב בסעודה שלישית ששתיתי בירות, זה עדיין הופיע לי קצת בזה, אם זה נחשב לשתות אלכוהול. לא שתיתי... לא שתיתי אלכוהול

⁷ עמ' 73 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2025, ש' 1-26.

⁸ עמ' 78 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2026, ש' 1-5.

⁹ עמ' 84 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2025, ש' 23-29.

¹⁰ עמ' 77 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2025.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

ועליתי על ההגה"¹¹. לדבריו, שתה בירה או שתיים בסביבות 18:00 והתאונה אירעה בסביבות 22:00-23:00. כשנשאל מדוע במשטרה אמר שתה כוסית ערק, אמר הנאשם: "זהו, כוסית ערק"¹². הנאשם הכחיש שתה מאוחר יותר – קרוב יותר לתאונה, למשל כשעצרו בדרך למסיבה אצל דודו.

55. הנאשם טען שהאט ועצר את מכוניתו בלי קשר לכך שחברו שישב לצדו צעק לו שלא יברח. כששאל אותו התובע מדוע לא התעניין בשלומם של הנפגעים כשהגיע אליו השוטר אחרי שעצר את המכונית, הדגיש הנאשם שהתנצל עשרות פעמים על הפגיעה באנשים.

56. אבי, חברו של הנאשם שישב לידו במכונית בשעת האירוע, סיפר בעדותו שאשתו של הנאשם, שישבה מאחור, פתחה את חלון המכונית והתעמתה עם המפגינים. הנאשם יצא מן המכונית נסער, כנראה בשל דבר מה שאמרו לו (לדבריו, הנאשם יצא פעם אחת בלבד). שוטר שעמד ליד דלת המכונית אמר לנאשם להיכנס למכונית, ואחרי שנכנס אמר לו לנסוע. "תוך שנייה האוטו פתאום האיץ". העד שלא הבין מה קורה, צעק לנאשם לעצור אחרי שסיים לזגזג ויישר את מסלול נסיעת המכונית. לדבריו, צעק לו לעצור כדי לראות מה קרה ולסייע לנפגעים. הנאשם אמר לו שמשוהו קרה למכונית והוא לא הצליח להשתלט עליה – "שנייה לפני שהוא מתחיל לנסוע הוא אומר משהו לא תקין עם האוטו ואז האוטו מאיץ".

57. בחקירתו הנגדית סיפר העד כי צעק לנאשם: "עצור את הרכב, אל תברח!". העד אמר שלא ראה מישהו שותה אלכוהול בדירת החבר שאצלו עצרו בדרך למסיבה. עוד אמר העד ששמע את אשתו של הנאשם צועקת בעניין בנה שבעזה ששומר על המפגינים, אך לא שמע את דברי הצד השני. העד הוסיף ששמע את אשתו של הנאשם מקללת, אך לא שמע את הנאשם מקלל.

הכרעה

58. אין כל מחלוקת על כך שב-6.4.2024 בסביבות השעה 22:00 חצתה את צומת הרחובות בגין, נמיר ושאול המלך בתל אביב תהלוכה גדולה של מפגינים, והכביש היה מוצף בהולכי רגל. באותה שעה עמדה בתוך הצומת המכונית שבה נהג הנאשם שהגיעה בדרך בגין מכיוון צפון מזרח ונסיעתה נבלמה בשל חציית המפגינים. בשלב כלשהו החלה המכונית בנסיעה בתנועת סללום בין המפגינים במהירות שאינה הולמת את הימצאותם של הולכי הרגל הרבים על הכביש ותוך שהיא פוגעת בחמישה מהם. אחר כך המשיכה המכונית בנסיעה אל תוך רחוב שאול המלך עד שנעצרה בפנינת רחוב הנרייטה סאלד.

¹¹ עמ' 65 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2025.

¹² עמ' 66 לפרוטוקול הדיון מ-8.9.2025.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

59. בניגוד למה שחשבו רבים מן הנפגעים ומעדי הראייה, המדינה אינה טוענת שהנאשם דרס בכוונה את המפגינים. מנגד, ההגנה אינה עומדת מאחורי טענתו המקורית של הנאשם שלפיה דרס את המפגינים בשל תקלה במכוניתו שגרמה לו לא לשלוט בה ("נתקע לי הגז"). המחלוקת בין הצדדים היא מצומצמת עד כדי כך שכאמור לעיל בפתח המשפט התובע הלין על כך שאינו מבין על מה מתנהל המשפט, והסניגורית אמרה שהצדדים מבזבזים את זמנו של בית המשפט, ושהמשפט מתנהל על "רוח הדברים". דווקא משום העובדה שהוויכוח בין הצדדים עוסק בניואנסים בלבד, היה הכרח לתאר את הראיות בצורה מפורטת.

60. הבדיקות שנערכו מטעם המדינה למכונית שבה נהג הנאשם, המשמשת בשגרה את אשתו, לימדו כי לא הייתה כל תקלה במכונית. באופן ספציפי הראו הבדיקות שבניגוד לטענתו הראשונית של הנאשם, דוושות התאוצה והבלימה של המכונית היו תקינות. כמו כן, על פי חוות דעת מקצועית, מערכת ההגנה האקטיבית של המכונית אינה יכולה להתגבר על הוראות שנתן הנהג למכונית תוך שימוש בהגה או בדוושות. ההגנה לא הביאה כל ראיה לסתור ראיות אלה. במצב דברים זה אין לי אלא לקבל את ממצאי הבדיקות במלואם, ולהסיק מהם שהאופן שבו נסעה המכונית היה תוצאה ישירה של אופן תפעולה על ידי הנאשם.

61. מעבר לאופן נסיעתה של המכונית ולפגיעתה בחמישה מן המפגינים, הסיבה לכך שרבים מעדי הראייה סברו שהנאשם דרס את המפגינים בכוונה, הייתה שלפני שהחלה המכונית בנסיעה התעמתו נוסעיה מילולית עם מפגינים שעברו ליד המכונית. בעיקר נכונים הדברים לגבי אשתו של הנאשם, שישבה מאחוריו, ופתחה את חלון המכונית, צעקה על המפגינים, השמיצה אותם, וקיללה אותם. הנאשם עצמו מיעט להתעמת, אך יצא פעמיים מן המכונית. פעם אחת יצא מן המכונית בכוונה להרחיק מפגינים שעמדו לפני חזיתה, לאחר שלא הצליח לגרום להם להתרחק בתנועות ידיים וצעקות כועסות מתוך המכונית - עדות לכך שאכן כנטען בכתב האישום הנאשם התעמת עם המפגינים בשל עצם חסימת נתיב נסיעתו. פעם שנייה יצא הנאשם מן המכונית כדי לגדף מפגינה שאמרה דבר מה, ומיד כשיצא הוחזר למכונית על ידי שוטר שעמד במקום.

62. אינני מקבל את טענת הנאשם לגבי תוכן דבריה של המפגינה שעמה התעמת. הדברים לא נטענו על ידי הנאשם כשנחקר בליל האירוע. הנאשם טען דברים אלה רק לאחר שבילה לילה בבית המעצר, ולפי דבריו ניזון ממידע שמסרו לו אנשי שבי"ס במקום אודות סרטונים ממקום האירוע. ואולם, דברים קשים מעין אלה שטוען הנאשם שאמרה המפגינה לא נקלטו בסרטון כלשהו. כמו כן, חברו של הנאשם שישב לידו, השוטר שניצב בסמוך למכונית בעת העימות, וצלם הווידאו שתיעד את העימות, לא אישרו כי נאמרו הדברים שהנאשם טוען שנאמרו. יתר על כן, בחקירתו במשטרה אמר הנאשם שכלל לא שמע מה אמרה המפגינה לאשתו, וההגנה לא הזמינה את אשתו ואת החברה שישבה לידה במכונית להעיד במשפט (גם דבריה של אשתו שהוקלטו בסרטונים אינם כוללים כל התייחסות לאמירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

שייחס הנאשם למפגינה, אלא היא תועדה, בין היתר, מנופפת בתמונת בנה החייל ומציינת שהוא נמצא בעזה). הנאשם גם השתמש בחקירה במילה "כנראה" כשהתייחס לאמירת הדברים, וכשנשאל אם הוא בטוח לגבי תוכנם, אמר שהמפגינה אמרה אמירה מכוערת – כלומר, לא עמד מאחורי הטענה אודות תוכנם המדויק. מכך שהנאשם כעס על דברי המפגינה עד כדי יציאה מן המכונית וגידוף המפגינה, אפשר להסיק שמדובר היה בדברים שקוממו אותו, אך אינני מקבל את טענת הנאשם לגבי תוכנם הספציפי של הדברים.

63. החלטתה של המדינה שלא להאשים את הנאשם בדריסה מכוונת נשענת על שתי עובדות שתועדו בזמן אמת בסרטונים. אחד הסרטונים צולם מתוך המכונית שבה נהג הנאשם על ידי נוסעת שישבה ליד אשתו בספסל האחורי. הנוסעת צילמה את העימות המילולי בין אשתו של הנאשם למפגינים, והמשיכה לצלם כשהנאשם החל לנסוע. בסרטון נשמעים הנוסעים צועקים לנאשם שלא ייסע, נבהלים כשהוא מתחיל לנסוע, וצועקים לו לעצור. הנאשם נראה עושה תנועות חדות עם הגה המכונית מצד לצד במשך כשתיים וחצי שניות, ומיד לאחר שהוא מסיים זאת הוא נראה מסתכל לכיוון כפתורי השליטה של המכונית, ואומר לחבריו המבוהלים: "נתקע לי האוטו" ו"נתקע לי הגז". כמו כן, בסרטון שצולם במבט על ממגדל גבוה נראה הנאשם עושה מעין סללום בין המפגינים כשבתחילה נפגעים מספר מפגינים, אך בהמשך נראית המכונית עוקפת קבוצה גדולה של מפגינים מבלי לפגוע בה. מנגד יש לציין שהנאשם המשיך בנסיעה יותר מעשר שניות לאחר מעבר הצומת ועצר רק אחרי שחברו אמר לו לעצור ולא לברוח (לטענת הנאשם היה עוצר ממילא). קשה היה גם להתרשם שבזמן אמת הנאשם גילה עניין רב באנשים שדרס.

64. עוד ראוי לציין כי כאשר הגיע שוטר אל הנאשם אחרי שעצר את מכוניתו, הוא הריח מפיו ריח של אלכוהול, ועצר אותו בחשד לנהיגה בשכרות. אף על פי כן לא נערכה לנאשם בשטח "בדיקת מאפיינים" שכוללת מבחנים של הליכה על קו ישר ונגיעה עם האצבע באף, ונועדה לבדוק את תפקודו המוטורי והקוגניטיבי של נהג שעשוי להיות מושפע מצריכת אלכוהול. לנאשם נערכו בתחנת המשטרה שתי בדיקות נשיפה – אחת במכשיר "נשיפון" ושנייה במכשיר "ינשוף". התוצאות היו 260 ו-240 מק"ג אלכוהול לליטר אוויר נשוף. 240 מק"ג/ליטר הוא הרף לשכרות הקבוע בתקנות התעבורה. הנאשם עצמו סיפר ששתה בירות בארוחה בבית הכנסה לפני צאת השבת. כמו כן סיפר ששתה כוסית ערק – בעדותו הראשונה סיפר שעשה זאת בעצירה בבית חברים בדרך, אך מאוחר יותר טען שגם את הערק שתה בבית הכנסת לפני צאת השבת (גרסתו השנייה היא פחות סבירה לכאורה לנוכח ממצאי בדיקת הנשיפה). אף על פי כן, לא הואשם הנאשם בנהיגה בשכרות, ובהנחיית החוקר הראשי של יחידת הבוחנים אף לא נחקר כחשוד בעבירה זו. יתר על כן, העובדה ששתה אף לא נזכרת בכתב האישום. נראה כי כל זאת בשל העובדה שעל פי נהליה, שהתגבשו בעקבות פסיקת בתי המשפט, המשטרה אוכפת את העבירה של נהיגה בשכרות רק על נהגים שבדיקת הנשיפה שלהם העלתה תוצאה של 290 מק"ג/ליטר לפחות. התובע סבר כי שתיית האלכוהול היא היבט מחמיר בהתנהגותו של הנאשם, ואילו ההגנה סברה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

שהתוצאה היא מזערית, ולנוכח הספק בדבר מועד השתייה, אין לייחס לכך כל משקל. מבחינה משפטית, קביעה שהנאשם היה שיכור לאחר ששתה מרצון הייתה מאפשרת לפי סעיף 34 לחוק העונשין לראות בו כמי שהיה מודע לנסיבות שבפועל לא היה מודע להן, ובכך היה משום החמרה של דרגת המחשבה הפלילית שלו ואחריותו הפלילית מרשלנות לפזיזות לגבי נסיבות שבפועל לא היה מודע להן. ואולם, בהתחשב בכך שהמדינה לא ייחסה לו נהיגה בשכרות, הוא לא נחקר כחשוד בעבירה זו, והשתייה והאלכוהול בגופו כלל לא הוזכרו בכתב האישום, לא ניתן לעשות זאת.

65. העבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום עוסקת במעשי פזיזות ורשלנות בכלי רכב. כאשר בסעיף עצמו מופיעים התארים של "נמהרת" ו"רשלנית" בהתייחס לאופן הנהיגה. נראה כי התואר "נמהרת" שבגוף הסעיף מכוון לפזיזות שבכותרת הסעיף (ראו: ע"פ 4626/20 יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל (4.4.2021)). העובדה שנהיגתו של הנאשם הייתה לכל הפחות רשלנית אינה יכולה להיות במחלוקת, וההגנה כלל לא חלקה עליה (שהרי הודתה שהנאשם ביצע עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה). השאלה הנשאלת אם כן היא אם התנהגותו של הנאשם כללה רכיבים של התנהגות נמהרת (פזיזה), שהיא מעבר לרשלנות. דומה כי גם על כך לא יכולה להיות מחלוקת, ובצדק הודה הנאשם בפסקה 4א) לכתב האישום. אין כל ספק שהנאשם לחץ על דוושת התאוצה במכוניתו במודע, שהרי ביקש לנסוע מן המקום. יתר על כן, גם אם לחץ עליה על מנת "לשמוע את המנוע" כטענתו בשלבים מתקדמים, מדובר בפעולה שעשה במודע (כדברי הנאשם במשפט: "אני באמת הייתי מטומטם, ללחוץ על הגז, ללחוץ על הגז בשביל לשמוע את המנוע... פה התחיל הבלאגן"). הואיל וכאמור לעיל אין מחלוקת כי לא הייתה במכונית ובדוושת התאוצה כל תקלה, ברור שמהירות הנסיעה של המכונית הייתה ביחס ישר לעצמת הלחיצה של הנאשם על דוושת התאוצה, ומכאן שלחץ עליה בחוזקה. לחיצה חזקה על דוושת התאוצה כאשר לפני המכונית הולכי רגל רבים החוצים את הכביש, היא פעולה נמהרת ומסוכנת ביותר, כפי שהוכח במקרה זה.

66. על האמור בפסקה הקודמת יש להוסיף שקצין המשטרה שעמד ליד המכונית אמר לנאשם שיכוון אותו בחציה בטוחה של הצומת, אך הנאשם לחץ על דוושת התאוצה בעת שהקצין עמד ליד חלונה של אשתו של הנאשם, ולא כיוון אותו בנסיעתו, ובכך יש משום החמרה נוספת בהתנהגותו של הנאשם שתוארה לעיל.

67. זאת ועוד, צפייה בסרטונים מלמדת שנסיעתה של המכונית בתוך הצומת הייתה רציפה לחלוטין, ומכאן ברור שבניגוד לטענת ההגנה, הנאשם לא ניסה כלל לבלום את המכונית. אילו היה הנאשם מוריד את רגלו מדוושת התאוצה ומנסה לבלום בחוזקה, אך לוחץ בטעות (שוב) על דוושת התאוצה כטענת ההגנה, היה ניתן לראות "קפיצות" במהירות הנסיעה של המכונית. כפי שנראה בסרטונים, תפעול המכונית על ידי הנאשם במעברה בין המפגינים התמצה בהיגוי חד מצד לצד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

68. לא רק שהסרטונים אינם תומכים בטענה שהנאשם ניסה לבלום את המכונית כשנסע בין המפגינים, גם קריאה זהירה של עדויותיו במשטרה שבהן הדגיש כי התרכז בהיגוי המכונית מלמדת כי לא כך היה, ושטענותיו בנקודות אחרות בחקירה ובמשפט אודות ניסיונות בלימה מצדו אינן משכנעות, ונטענו מן הפה ולחוץ בלבד. כך למשל אמר הנאשם בחקירתו השנייה במשטרה כמובא לעיל: "באותה שנייה חושב רק איך שאנשים... איך שעוברי... שעוברי אורח לא יפגעו. עושה את המקסימום בשביל לברוח מהם... הולך שמאלה, חותך עוד שמאלה, הולך... היה שם איזה מפרץ אני בורח למפרץ. אני אומר לך שאם הייתי מנסה לעשות דבר אחר, היה שם פיגוע רב נפגעים. כל דבר אחר שהייתי מנסה לעשות, פיגוע רב נפגעים. לתת ברקס... כל דבר..."; "אבל אני כל כולי מרוכז איך לא לפגוע באנשים... זה אפילו לא חצי שנייה. זה טינג. אני רק עסוק באיך לא לפגוע באנשים. אולי אפילו, אתה יודע מה? אולי גם פספסתי את הברקס... אני נשבע שאני לא יכול להסביר את זה. כי הייתי כל כולי מפוקס איך אני בורח מאנשים"; "...ברגע שהגז אני חיפשתי את הברקס אבל כל כולי מפוקס בלא לפגוע באנשים. ואני מחפש את הברקס... לא יודע. לחצתי. לא לחצתי... ניסיתי לעצור את האוטו. לא יודע להגיד לך. אני אומר לך הייתי מפוקס אני נשבע לך רק איך לברוח בשביל לא לפגוע באנשים. זה רק עניין אותי, לא לפגוע באנשים. כי אם אני שנייה אחת מוריד את העיניים... שלושים איש נדרסים... אני אומר לך זה נס מטורף"; בבית המשפט אמר: "ברגע שאני לחצתי על הגז... האוטו טס, אני אומר לך ברמות, האוטו קיבל זינוק ברמה שמה שעשיתי באותה שנייה... זה החלטתי לעשות את הלחיצה הראשונה בשביל לעצור את האוטו, אבל שהאוטו לא עצר לא עניין אותי אני נשבע, לא עניין אותי לא הברקס ולא הגז, זה עניין של 2.5 שניות. עניין אותי לא לפגוע באנשים. אם הייתי מוריד את הראש אני דורס, אני דורס את כולם... רק לא לפגוע באנשים זה מה שעניין אותי באותה שנייה. לא עניין אותי כלום חוץ מלא לפגוע באנשים... לא יכולתי לעשות שום דבר אחרת".

69. אינני יכול לקבוע בוודאות מדוע נהג הנאשם בדרך הנמהרת והרשלנית שבה נהג – עד כמה הושפעה התנהגותו מכל אחד מן הגורמים הבאים: עצבנותו על העיכוב בדרך, כעסו על דברי המפגינה שעברה ליד המכונית, יחסו השלילי הכללי למפגינים (שעל אף ניסיונותיו לטשטשו קשה היה להחמיצו), לחץ מצעקותיה של אשתו כטענת ההגנה, והאלכוהול ששתה שבוודאי יכול היה לתרום לכשל בתפקוד כנהג (סוגיה שכאמור לעיל לא נחקרה בצורה שמאפשרת לקבוע מסקנות נחרצות ואף לא צוינה כנסיבה בכתב האישום), ושמה כדברי קצין החקירות: "כשכל זה קורה, אתה מחליט לצאת משם ויהי מה. אתה טס משם... בדרך אם זה פוגע בן אדם אחד, שתיים, שלוש, חמש, זה פגע. זה בסדר. לא באת על מנת לדרוס, להרוג אותם, אלא לצאת משם עם כמה שפחות פצועים, אבל אתה יוצא משם וזהו". תזה זו של קצין החקירות, שמייחסת לנאשם אדישות או קלות דעת בקשר לאפשרות שיפגע במפגינים בנסיעתו המהירה ביניהם, נתמכת לכאורה בעניין המועט של הנאשם בזמן אמת בשלומם של הנפגעים, ובכך שלא עצר מיד אחרי הפגיעה בהם, אלא המשיך בנסיעה יותר מ-10 שניות עד שעצר אחרי שחברו צעק לו שלא יברח. מנגד עומדת העובדה שמיד כשסיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8025-07-24 מדינת ישראל נ' סירוטקין

את המעבר בצומת, הנאשם אמר לחבריו שהיו במכונית, ש"נתקע לו האוטו" ו"נתקע לו הגז". אמנם לא אירע כך, אך אמירת הדברים בצירוף הפנית המבט לאזור כפתורי השליטה במכונית מלמדת שאולי חלק מהתנהגותו הייתה תוצאה מכשל לא מכוון שלו בתפעול המכונית – ככל הנראה בהשפעה של תערובת הגורמים שהוזכרו בתחילת פסקה זו ואולי גם גורמים אחרים שלא נזכרו במשפט.

70. אין כל ספק שלחיצתו החזקה של הנאשם על דוושת התאוצה כאשר לפני מכוניתו ניצבים הולכי רגל רבים הייתה פעולה שהיה בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה. התוצאות המצערות של נהיגתו של הנאשם במהירות לא סבירה בין הולכי הרגל, מדברות בהקשר זה בעד עצמן, והן תוצאות מסתברות לחלוטין של אופן נהיגתו של הנאשם. אין כל ספק שבהתחשב בהולכי הרגל הרבים שהיו על הכביש לפני המכונית, במהירות הנסיעה ובמסלולה, תיאור נהיגתו של הנאשם בכתב האישום כ"פרועה" הולם אותה לחלוטין.

71. אני מקבל באופן מלא את עדויותיהם של הנפגעים, וקובע על בסיסן ועל בסיס הראיות התומכות בהן, שהוכחו כל העובדות הנטענות בכתב האישום אודות הפגיעות שנגרמו להם. אין אלא להצטער על כך שההגנה עמדה על כך שארבעה מתוך חמשת הנפגעים יתייבבו בבית המשפט למסירת עדות באופן שוודאי עורר אצלם את הזכרונות הקשים מדריסתם. מהלך שגם ההגנה הודתה כי היה שגוי מצדה.

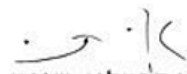
72. לאור כל האמור לעיל, אני קובע שהוכחו כל עובדות כתב האישום, ושהן מגבשות את העבירה שמיוחסת לנאשם.

73. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה שבה הואשם: מעשי פזיזות ורשלנות בכלי רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהסכמת הצדדים מתפרסמת הכרעת הדין בהיעדרם. זאת, בשל ההכרזה על מצב חירום מיוחד.

המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, 11 במרץ 2026, בהיעדר הצדדים.

איתי הרמלין, שופט